

پیش‌بینی روشنی بیان معلمان
بر اساس رگه‌های بزرگ شخصیتی (OCEAN)

Prediction of teacher clarity based
on the personality super traits

Z. Akbari, M.A.

* زهرا اکبری

R. Kord Noghabi, Ph.D.

** دکتر رسول کردنوقابی

M. Farhadi, Ph.D.

*** دکتر مهران فرهادی

چکیده

در زمینه عوامل مؤثر بر میزان یادگیری دانش آموزان، به نقش تأثیرگذار سبک بیان معلمان اشاره شده است. هدف پژوهش حاضر، تبیین و پیش‌بینی روشنی بیان معلم بر اساس پنج رگه بزرگ شخصیتی (برونگردی، تجربه‌پذیری، روان‌آزردگی گرایی، دلپذیری، وجودانی بودن)، سن و وضعیت شغلی بود. به همین منظور، ۱۰۰ نفر از دبیران زن دبیرستان‌های شهر همدان از رشته‌های مختلف علوم انسانی به روش خوش‌های چندمرحله‌ای انتخاب شدند. برای گردآوری داده‌ها از «پرسشنامه شخصیت گلدبرگ» و «پرسشنامه روشنی بیان لاد کاووسکی» استفاده شد.

*. کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه بوعلی سینا

**. استادیار روانشناسی تربیتی، دانشگاه بوعلی سینا

***. استادیار روانشناسی سلامت، دانشگاه بوعلی سینا

برای هر معلم ۲۰ دانش‌آموز و در مجموع ۲۰۰۰ دانش‌آموز روشی بیان کل معلمان را ارزیابی نمودند. یافته‌های پژوهش بر اساس تحلیل رگرسیون نشان داد، متغیرهای پیش‌بین سهم معنی‌داری از واریانس روشی بیان را تبیین می‌کنند. رگه‌های شخصیتی «روان‌آردگی گرامی» به صورت منفی، و «برونگرددی» و «دلپذیری» به صورت مثبت می‌توانند روشی بیان معلم را پیش‌بینی کنند. اما رگه‌های شخصیتی «تجربه‌پذیری» (وجودانی بودن)، و «ویژگی‌های جمعیت شناختی سن، سابقه کاری و سطح تحصیلات نمی‌توانند روشی بیان معلم را پیش‌بینی کنند. بنابراین با توجه به یافته‌های پژوهش، فن آموزشی روشی بیان با عوامل شخصیتی معلم مرتبط است، اما با سن، سابقه کاری و سطح تحصیلات معلم مرتبط نیست.

واژه-کلیدها: روشی بیان معلم، سن، وضعیت شغلی، ویژگی‌های شخصیتی.

Abstract

In the context of effective elements of student's learning, the influencing role of teacher's explanation style has been emphasized. In the current study, the contribution of the big five personality traits, age and job status in the prediction of teacher's clarity has been investigated. The sample includes 100 female teachers from those teaching in high schools of hamedan province selected by multiple-stage cluster sampling method. "Goldberg personality inventory" (GPI) and "Wlodkowski clarity questionnaire" (WCQ) were used for data gathering. 2000 students assessed the teacher's clarity (20 students for each teacher). The results showed that the personality traits of "extraversion" and "agreeableness" are positive predictors, and "neuroticism" is a negative predictor of teacher's clarity. The personality traits of "conscientiousness" and "openness to experience" and demographic characteristic (age & job status) cannot predict Teacher's clarity. According to these results, personality traits are influential factors in teacher's explanation, and by rearing personality traits such as "Extraversion" and "agreeableness", teacher's clarity can be increased.

Keywords: teacher's clarity, age, job status, personality characteristics.

Contact Information: Zahraakbari84@yahoo.com

مقدمه

هر روش آموزشی انتخاب شده از سوی معلم نیازمند این است که معلم در ارائه مطالب بیان روش داشته تا دانش آموزان را به اهداف آموزش رساند. منظور از «روشنی بیان»^۱ استفاده از زبانی ساده، مستقیم و سازمان یافته برای بیان مفاهیم است (سیف، ۱۳۸۶). آیزنبرگ (۱۹۸۴) روشی بیان را پیوستاری منعکس کننده از میزانی که یک منبع (سخنران) تفسیرهای ممکن یک پیام را محدود کرده و موفق شده است بین منظور خود و تفسیر دریافت کننده مطابقت ایجاد کند، تعریف کرده است.

معلمانی که از روشی بیان لازم برخوردارند قادرند مطالب مهم و اصلی درس را مشخص و از مکث و یا تغییر آهنگ صدای خود برای تأکید بر مطلب استفاده کنند، اصطلاحات مهم را تعریف کنند یا اصطلاحاتی را در قالب یک سؤال بیان کنند. یک ارتباط منطقی و سازماندهی مناسب بین مطالب درس برقرار کنند، و تمرکز دانش آموزان را به اجزاء کلیدی درس جلب کنند، همچنین عنوان و سرفصل‌های درس را مشخص و توضیح دهند، و به هدف عینی کردن ایده‌ها، مفاهیم و اصول، از مثال‌های مختلف کلامی و غیر کلامی مانند وسائل سمعی و بصری استفاده کنند. از انتقال‌های روشی یعنی عبارات و واژه‌های مناسب مانند «خوب»، «حالا»، و «آخرین مورد» هنگام عبور از یک مطلب و رفتن به مطلب بعدی استفاده کنند (کردنوایی، ۱۳۸۶). بنابراین معلمانی که قادرند توضیحات خود را در سطحی ارائه کنند که با سطح درک یادگیرند گان هماهنگ باشد، «روشنی بیان» خواهند داشت.

روشنی بیان دارای دو ویژگی اساسی است. از یک‌سو، روشی بیان یک «ویژگی چندبعدی» است. معلمان بایستی کارهای متعددی انجام دهند که از طرف دانش آموزان به عنوان «معلمان با بیان روش» ارزیابی شوند. روش بودن کلام وابسته به یک رفتار نیست، بلکه رفتارهای زیادی وجود دارد که هر یک به سهم خود در روشی بیان مؤثرند؛ مانند تدریس گام به گام، تأکید بر نکات مهم و دشوار، دادن تمرين به دانش آموزان، وضع معیار و قواعد برای عملکرد صحیح و دادن بازخورد به دانش آموزان. از سوی دیگر، روشی بیان «یک ویژگی باثبتات» است. معلمی که در یک درس روش صحبت می‌کند به احتمال زیاد در سایر دروس و در طول زمان نیز چنین است (کروکشانک، ۱۹۸۵).

پژوهش‌های انجام شده در زمینه روشی بیان معلم تنها به نقش و اهمیت این عامل پرداخته‌اند. مطالعات مختلفی (روزنایی و فورست، ۱۹۷۱؛ پاول و هارویل، ۱۹۹۰؛ سی‌ویکلی، ۱۹۹۲؛ هار و مایر، ۱۹۹۷؛ تیتسورث، ۲۰۰۱؛ چسیرو، ۲۰۰۳؛ مازر، ۲۰۱۰) روشی بیان معلم را یکی از عوامل اصلی در پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان می‌دانند. اما مرور پیشینه پژوهش بیانگر فقدان مطالعه در زمینه عوامل مرتبط با روشی بیان معلم است. همین عامل موجب شده مؤلفان رابطه عواملی از سوی شخص معلم را با روشی بیان آنها مورد بررسی قرار دهند. زیرا معلمان همانند افراد دیگر، از «سلامت روان»، «شخصیت»، «تجربه کاری»، گذشته، استعداد و باورهای خاص خود برخوردارند، که این عوامل می‌توانند بر چگونگی اتفاقی نقش آنها در زمینه شغلی اثرگذار باشند. هری (۲۰۱۱)، ریچاردسون و آرکر (۲۰۱۰) مشاهده نمودند «ویژگی‌های شخصیتی» معلمان یکی از مهم‌ترین عوامل در انتخاب راهبردهای آموزشی است. هر معلمی بسته به شخصیت خود راهبردی را انتخاب می‌کند که فکر می‌کند در آن موفق‌تر است. عسگری، کیاکجوری و بابایی (۱۳۹۰) نیز یافته‌های آنها را تأیید کردند. آنها نیز مشاهده نمودند ویژگی‌های شخصیتی معلمان یکی از عوامل انتخاب روش تدریس و اثرگذار در عملکرد آنهاست. شخصیت، یک کلیت یکپارچه منش، مزاج، هوش و جسم فرد است که با چهار روش شناختی، غیرشناختی، عاطفی و بدنی قابل بررسی است (گجی، ۱۳۸۶).

از بین نظریه‌های مختلف شخصیت مدل پنج رگه بزرگ شخصیت^۱ که در سال‌های اخیر به عنوان روی‌آورده پر طرفدار و قدرتمند برای مطالعه ویژگی‌های شخصیتی مورد توجه بسیاری از روان‌شناسان قرار گرفته است، براین باور است که انسان موجودی منطقی است که می‌تواند شخصیت و رفتار خویش را توجیه کند (مک‌کرا و کاستا، ۱۹۹۶). بر اساس این نظریه می‌توان شخصیت را به‌وسیله پنج رگه که اغلب با عنوانین «برونگردی»^۲، «روان‌آزده‌گی گرایی»^۳، «تجربه‌پذیری»^۴، «دلپذیری»^۵ و «وجودانی بودن»^۶ معرفی می‌شوند، توضیح داد.

«افراد برونگرد» معمولاً به عواطف مثبت، جامعه‌پذیری، فعالیت زیاد و پر حرفي تمايل دارند. در حالی که «افراد روان‌آزده» از عواطف منفی، بدینی، نگرانی، تندخوبی، ناآرامی، عصبی و دمدمی بودن برخوردارند. «افراد تجربه‌پذیر»، کنجدکاو و خلاق بوده، دامنه علايق و سيعی دارند و

همواره مبتکر هستند. «افراد دلپذیر»، افراد نوع دوستی هستند که بسیار قابل اعتماد، گرم و مهربان می‌باشند. و در نهایت، «افراد وجدانی» بسیار با نظم و ترتیب بوده و همیشه در تلاشند تا رشد و پیشرف بیشتری داشته باشند (گلدبرگ، ۱۹۹۳). معلمان برخوردار از هر یک از پنج رگه ذکر شده نیز، به تبع مناسب با ویژگی‌های شخصیتی خود توانایی و استعدادهای خاصی دارند که بر روند کاری و فعالیت آموزشی آنها اثرگذار خواهد بود.

مطالعات گوناگون نشان داده‌اند در کنار ویژگی‌های شخصیتی و عوامل فردی، عوامل هیجانی و روان‌شناختی از جمله سطح اضطراب معلم، نیز بر چگونگی فرآیند آموزش و ارتباط او با دانش‌آموزان اثرگذار است (چو، ۲۰۰۳؛ مک کلب کاهان، ۲۰۰۹؛ افی، ۲۰۱۰؛ ماجیدا، ۲۰۱۱). هنگامی که معلمان در کلاس تدریس می‌کنند، ابعاد فیزیکی کلاس، نوع و تنوع دانش‌آموزان کلاس، برداشت‌شان از کلاس، مجموعاً آنها را تحت فشار قرار می‌دهند تا بکوشند کارآیی خویش را افزایش دهند. حال اگر معلمان در هنگام حضور در کلاس درس، خود از سلامت روحی و روانی کافی برخوردار نبوده و مضطرب باشند، این امر مزید بر علت شده و کارآیی و اثربخشی فعالیت‌های آنها را در کلاس تحت الشاعع قرار می‌دهد. معلم مضطرب از جهتی به خاطر دارا بودن سطحی از فشارهای روانی، علاقمندی و اشتیاق خود را در کلاس نسبت به درس و تدریس از دست می‌دهد، و از جهتی دیگر اضطراب موجب می‌شود از کیفیت تعامل او با دانش‌آموزانش کاسته شود (باغانی و دهقان نیشابوری، ۱۳۹۱). زیرا اضطراب با حالات مختلف روانی و جسمانی همراه بوده که آرامش فرد را بهم زده و حتی او را از یک جا نشستن یا ایستادن برای مدت طولانی ناتوان می‌سازد.

مکاتب مختلف روانشناسی هر یک بر اساس رویکردهای خود تعاریف گوناگونی از اضطراب ارائه کرده‌اند و تبیین‌های نظری مختلفی از اضطراب دارند اما درباره پاسخ‌ها و تظاهرات معرف اضطراب اتفاق نظر دارند (سادوک و سادوک، ۲۰۰۷؛ ترجمه رضاعی، ۱۳۸۹). بنابراین به دلیل اهمیت اضطراب و تظاهرات مختلفی که در رفتار افراد دارد پژوهش و بررسی این موضوع در زمینه‌های مختلف از جمله فرآیند آموزش لازم و ضروری بهنظر می‌رسد. بر همین اساس پژوهش حاضر برآن بوده به این مسئله پردازد که، آیا روشی بیان معلم با اضطراب، شخصیت (برونگردی، روان آزردگی گرایی، تجربه گشودگی، دلپذیری، وجدانی

بودن)، سن و وضعیت شغلی (سابقه کاری و سطح تحصیلات) معلم مرتبط است؟ اگر چنین است، سهم هر یک در تعیین این متغیر چقدر است؟

فرضیه‌های پژوهش

- ۱- بین «روان‌آزدگی گرایی» و «روشنی بیان» رابطه منفی وجود دارد.
- ۲- بین «برونگردی» و «روشنی بیان» رابطه مثبت وجود دارد.
- ۳- بین «تجربه‌پذیری» و «روشنی بیان» رابطه مثبت وجود دارد.
- ۴- بین «دلپذیری» و «روشنی بیان» رابطه مثبت وجود دارد.
- ۵- بین «وجودانی بودن» و «روشنی بیان» رابطه مثبت وجود دارد.

تعاریف مفهومی و عملی متغیرها

۱- رگه‌های شخصیت: ابعادی از تفاوت‌های فردی در گرایش به نشان دادن الگوهای ثابت و پایدار افکار، احساسات و فعالیت‌ها هستند (کوستا و مک کرا، ۱۹۸۹) و پایدار افکار، احساسات و فعالیت‌ها هستند (کوستا و مک کرا، ۱۹۹۲)، پنج رگه اصلی شخصیت را به صورت زیر مفهوم‌سازی مک کرا و کوستا (۱۹۹۲) نموده‌اند:

الف) روان‌آزدگی گرایی: تمایل عمومی به تجربه عواطف منفی چون ترس، غم، دستپاچگی، عصبانیت، احساس گناه و نفرت.

ب) برونگردی: تمایل عمومی به جامعه گرایی، دوست داشتن مردم، فعال بودن، پرحرف بودن، ترجیح گروه‌های بزرگ و گرددۀ‌مایی‌ها، سرخوشی و انرژی بالا.

ج) تجربه‌پذیری: تمایل عمومی به تصویرفعال، احساس زیباپستی، توجه به احساسات درونی، تنوع طلبی، کنجکاوی ذهنی و استقلال در قضاوت.

د) دلپذیری: تمایل عمومی به نوع دوستی، همدردی با دیگران، کمک به دیگران و دریافت کمک متقابل.

و) وجودانی بودن: تمایل عمومی به هدفمند بودن، بالاراده و مصمم بودن، مهار خود، سازماندهی و انجام وظایف محوله به نحو مطلوب.

در این پژوهش، رگه‌های شخصیتی از طریق نمره‌ای که معلمان در پرسشنامه فارسی فرم کوتاه (۵۰ سوالی) شخصیت گلدبُرگ (۱۹۹۶) کسب می‌کنند اندازه گیری می‌شود.

۲- روشی بیان: عبارتست از استفاده از زبانی ساده، مستقیم، و سازمان یافته برای بیان مقاهم (سیف، ۱۳۸۶).

در این پژوهش، منظور از روشی بیان نمره‌ای است که معلمان در پرسشنامه روشی بیان لادکاووسکی (۱۹۸۵) کسب کرده‌اند.

روش

طرح پژوهش: پژوهش حاضر در حیطه پژوهش‌های توصیفی (از نوع همبستگی) قرار می‌گیرد. یعنی هدف اصلی عبارت بود از دستیابی به رابطه بین متغیرهای پیش‌بین (پنج رگه بزرگ شخصیتی)، با متغیر ملاک (روشنی بیان).

جامعه آماری، گروه نمونه و روش نمونه‌گیری: اعضای نمونه این پژوهش دبیران زن دوره تحصیلی متوسطه شهر همدان در رشته‌های مختلف علوم انسانی و دانش‌آموzan آن‌ها، در سال تحصیلی ۱۳۹۰-۱۳۸۹ بود، که بر اساس فرمول تاباچنیک^۹ و فیدل ($M > 50 + 8 m^{10}$) حجم نمونه ۹۰ نفر محاسبه شد. اما با در نظر گرفتن ریزش احتمالی و افت نمونه در فرآیند گردآوری داده‌ها، ۱۰۰ نفر از دبیران زن دوره تحصیلی متوسطه شهر همدان در رشته‌های مختلف علوم انسانی انتخاب شد. نمونه دوم پژوهش، برای بررسی متغیر روشی بیان نیز، ۱۲۰ نفر از دانش‌آموzan همان دبیران بود، که با روش نمونه‌گیری خوشای چند مرحله‌ای انتخاب شدند. ابتدا با توجه به جامعه پژوهش (۳۳۶ نفر)، برای تعیین حجم نمونه دبیران از هر ناحیه آموزن و پرورش، بر اساس روش تخصیص متناسب تعداد ۵۷ دبیر از ناحیه ۱ و ۴۳ دبیر از ناحیه ۲، تعیین شد. سپس متناسب با حجم نمونه از هر ناحیه، ۵ دبیرستان از ناحیه ۱ و ۲ دبیرستان از ناحیه ۲ به طور تصادفی انتخاب شد. در مرحله بعد، دبیران رشته علوم انسانی این دبیرستان‌ها انتخاب و پرسشنامه شخصیت گلدبُرگ اجرا شد. در آخر برای تعیین میزان روشی بیان هر دبیر، ۲۰ دانش‌آموز از بین دانش‌آموzan هر دبیر انتخاب و پرسشنامه روشی بیان لادکاووسکی^{۱۱} برای دبیر مورد نظر اجرا شد. لازم به ذکر است بعضی از دانش‌آموzan بیش از یک معلم را ارزیابی

کردند، بر همین اساس حجم نمونه دوم پژوهش، ۱۲۰۰ نفر است.

ابزار پژوهش:

۱- پرسشنامه روشی بیان لادکاووسکی^{۱۲}: این پرسشنامه توسط لادکاووسکی (۱۹۸۵) طراحی شده و شامل ۲۴ سؤال و یک مقیاس چهار درجه‌ای (همیشه، اکثر اوقات، بعضی وقت‌ها، هرگز) است. «ضریب اعتبار» این پرسشنامه در پژوهش حاضر با روش آلفای کرونباخ ۰/۷۰ محاسبه و «درستی آزمایی صوری» آن نیز بر اساس نظر پنج نفر از اساتید دانشگاه بوعلی سینا تأثیید شد.

۲- پرسشنامه شخصیت گلدبرگ^{۱۳}: این پرسشنامه از نوع خودگزارشی به وسیله گلدبرگ براساس پنج عامل شخصیت طراحی شده و پنج عامل بروونگرددی، روان آزردگی گرایی، گشودگی، مقبولیت و وظیفه‌شناسی را اندازه‌گیری می‌کند. فرم کوتاه این پرسشنامه شامل ۵۰ سؤال می‌باشد که هر بعد با ۱۰ سؤال و ۵ گزینه از عمدتاً درست تا عمدتاً نادرست سنجیده می‌شود. پایایی این پرسشنامه با روش آلفای کرونباخ توسط گلدبرگ (۱۹۹۱)، به نقل از شفیعی‌تبار، خداپناهی و صدق‌پور، (۱۳۸۷) برابر با ۰/۸۴ گزارش شده است. در نمونه ایرانی نیز، توسط قربانی و همکاران (۲۰۰۵) بر روی گروهی از دانشجویان با ضریب آلفای کرونباخ در زیرمقیاس‌های بروونگرددی، روان آزردگی گرایی، تجربه‌پذیری، دلپذیری و وجودانی بودن به ترتیب ۰/۶۰، ۰/۷۰، ۰/۶۵، ۰/۶۵، محاسبه شده است. در پژوهش حاضر نیز با ضریب آلفای کرونباخ در زیرمقیاس‌های بروونگرددی، دلپذیری، تجربه‌پذیری، نوروزگرایی و وجودانی بودن به ترتیب ۰/۶۲، ۰/۷۳، ۰/۶۰، ۰/۷۶، ۰/۶۲، محاسبه شده است.

داده‌ها و یافته‌ها

ابتدا در مورد معناداری ضرایب همبستگی پیرسون ارائه شده در جدول شماره (۱) بحث خواهد شد. سپس، از طریق تحلیل رگرسیون، به تبیین سهم متغیر پیش‌بین در واریانس متغیر ملاک خواهیم پرداخت.

جدول ۱: ماتریس همبستگی بین متغیرهای پژوهش

ردیف	متغیرها	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۱	روان آزردگی گرایی	۱					
۲	برونگردی		۱	-۰/۶۷**			
۳	تجربه پذیری			۰/۴۵**	-۰/۳۶**		
۴	دلپذیری				۰/۴۰**	-۰/۳۷**	
۵	وجدانی بودن					۰/۳۳**	۰/۴۸**
۶	روشنی بیان						*
**P<۰/۰۱				*P<۰/۰۵			
سطح معناداری							

همانگونه که جدول شماره (۱) نشان می‌دهد رگه شخصیتی «روان آزردگی گرایی» با روشی بیان، رابطه منفی معناداری دارد. و چهار رگه شخصیتی دیگر با روشی بیان دارای رابطه مثبت معناداری می‌باشند. به منظور بررسی رابطه خطی میان رگه‌های بزرگ شخصیتی و روشی بیان، و نیز بررسی سهم متغیرهای پیش‌بین (پنج رگه بزرگ شخصیتی) در واریانس متغیر ملاک (روشنی بیان)، از تحلیل رگرسیون همزمان استفاده شد. نتایج این تحلیل در جدول شماره (۲) آمده است.

جدول ۲: خلاصه نتایج تحلیل رگرسیون رگه‌های شخصیتی با روشی بیان

F	R ²	R	P	β	B	متغیرهای پیش‌بین
۵۲/۷۹	۰/۴۷	۰/۶۸	۰/۰۰۰۱	-۰/۴۸	-۱/۲۲	روان آزردگی گرایی
			۰/۰۰۹	۰/۱۵	۰/۳۹	برونگردی
			۰/۴۰	-۰/۰۳	-۰/۱۳	تجربه پذیری
			۰/۰۰۰۱	۰/۲۱	۰/۸۸	دلپذیری
			۰/۰۹	-۰/۰۷	-۰/۲۷	وجدانی بودن

همانطور که جدول شماره (۲) نشان می‌دهد رگه‌های شخصیتی «روان آزردگی گرایی»، «برونگردی» و «دلپذیری» قادر به پیش‌بینی روشی بیان می‌باشند. به این صورت که «روان آزردگی گرایی» به صورت منفی و معنادار ($P<۰/۰۰۰۱$, $\beta=-۰/۴۸$, $B=-۱/۲۲$) قویترین رگه پیش‌بینی کننده روشی بیان است. در واقع، به ازای یک واحد تغییر در نمره «روان آزردگی گرایی» به اندازه $-۰/۴۸$ تغییر در نمره روشی بیان به وجود می‌آید. یافته‌های

دیگر این تحلیل نشان می‌دهد که رگه شخصیتی «برونگردی» نیز به صورت مثبت و معناداری ($P < 0.009$, $\beta = 0.15$) پیش‌بینی کننده روشی بیان می‌باشد. در این مورد، به ازای یک واحد تغییر در نمره «برونگردی» به اندازه 0.15 ، تغییر در نمره روشی بیان بوجود می‌آید. در مقابل، دیگر نتایج موئید آن است که رگه شخصیتی «دلپذیری» به صورت مثبت و معناداری ($P < 0.001$, $\beta = 0.21$) روشی بیان را پیش‌بینی می‌کند. یعنی به ازای یک واحد تغییر در نمره «دلپذیری» به اندازه 0.21 ، تغییر در نمره روشی بیان بوجود می‌آید.

اما در این پژوهش، یک سؤال نیز مطرح بود که «آیا متغیرهای جمعیت شناختی (سن، سطح تحصیلات، و سابقه تدریس) می‌توانند روشی بیان معلمان را پیش‌بینی نمایند. به منظور بررسی رابطه خطی میان متغیرهای جمعیت شناختی و روشی بیان، و نیز بررسی سهم متغیرهای پیش‌بین (متغیرهای جمعیت شناختی) در واریانس متغیر ملاک (روشنی بیان)، از تحلیل رگرسیون همزمان استفاده شد. نتایج این تحلیل در جدول شماره ^(۳) آمده است.

جدول ۳: خلاصه نتایج تحلیل رگرسیون متغیرهای جمعیت شناختی با روشی بیان

F	R ²	R	P	β	B	متغیرهای پیش‌بین
۰/۵۶	۰/۰۱	۰/۱۳	.۰/۶۲	-.۰/۰۴	-.۰/۲۰	سن
			.۰/۹۵	.۰/۰۶	.۰/۳۱	تحصیلات
			.۰/۴۹	-.۰/۰۷	-.۰/۲۷	سابقه

نتایج حاکی از آن است که هیچکدام از متغیرهای جمعیت شناختی قادر به پیش‌بینی روشی بیان معلمان نیستند. با توجه به جدول فوق، متغیر سن به طور معنی‌داری پیش‌بینی کننده روشی بیان معلم نیست. به عبارتی دیگر تغییر در متغیر سن با 0.04 - تغییر در سطح معنی‌داری 0.62 ، در روشی بیان معلم همراه است. در نتیجه بین دو متغیر سن و روشی بیان معلم رابطه وجود ندارد. همچنین، متغیر سابقه کاری به طور معنی‌داری پیش‌بینی کننده روشی بیان معلم نیست. به عبارتی دیگر یک واحد تغییر در متغیر سابقه کاری با 0.07 - واحد تغییر در سطح معنی‌داری 0.49 ، در روشی بیان معلم همراه است. در نتیجه بین دو متغیر سابقه کاری و روشی بیان معلم رابطه وجود ندارد. و نهایتاً تغییر سطح تحصیلات به طور معنی‌داری پیش‌بینی کننده روشی بیان معلم نیست. به عبارتی دیگر یک واحد تغییر در متغیر سابقه کاری با 0.06 ، واحد

تغییر در سطح معنی داری ۰/۹۵ در روشی بیان معلم همراه است. در نتیجه بین دو متغیر سطح تحصیلات و روشی بیان معلم رابطه وجود ندارد.

بحث و نتیجه گیری

هدف پژوهش حاضر، تبیین و پیش‌بینی روشی بیان معلم بر اساس «پنج عامل بزرگ شخصیت» (برونگردی، روان آزردگی گرایی، تجربه پذیری، دلپذیری، و جدانی بودن)، سن و وضعیت شغلی بود. نتایج نشان داداین عوامل قادر به تبیین روشی بیان معلم می‌باشند. هر چه معلم مضطرب‌تر و روان آزردۀ وارتر باشد روشی بیان او کاهش می‌یابد و هر چه برونگردتر و دلپذیرتر باشد روشی بیان او افزایش می‌باید. اما روشی بیان با ویژگی‌های شخصیتی تجربه‌پذیری و جدانی بودن، سن و وضعیت شغلی معلم مرتبط نیست.

در مرور پیشینه پژوهش مشاهده شد مطالعات گذشته عوامل مرتبط با روشی بیان معلم را از بعد دیگری مورد بررسی قرار داده‌اند که همسان با عوامل مد نظر مؤلفان نبود. هریس و اسویک (۱۹۸۵) مشاهده نموده‌اند معلمانی که از سطوح بالای تحصیل برخوردارند هنگام تدریس، اصطلاحات مبهم کمتری به کار می‌برند و بیان روش‌تری دارند و یا کردنوقابی و اسلاموینسکی (۲۰۰۶) بین سطح دانش معلم و روشی بیان معلم او رابطه مستقیم مشاهده نموده‌اند. بوش، کندی و کروکشانک (۱۹۷۷) معلمان جوان را روش‌تر از معلمان مسن مشاهده نمودند و این می‌تواند مبنی بر آن باشد که معلمان جوان انگیزه و حوصله‌بیشتری برای کارهایی که موجب روشی بیان آن‌ها می‌شود داشته باشند و یا دانش آن‌ها جدیدتر و تازه‌تر است.

اما مطالعاتی بودند که عوامل شخصیتی اضطراب معلم را با متغیرهای دیگری مورد بررسی قرار داده‌اند. بینالیل و سومیچ (۲۰۱۰) و کنیپ، کلی، بیسکو، و ریچارد (۲۰۱۰) از بین پنج عامل شخصیت، بین ویژگی‌های شخصیتی برونگردی و دلپذیری با کیفیت آموزش معلم رابطه معنی‌داری مشاهده نموده‌اند. معلمان برونگرد و دلپذیر در کلاس درس با دانش‌آموزان بهتر ارتباط برقرار کرده و با انگیزه‌تر از دیگر معلمان هستند. در حالی که پرکمن و کویک (۲۰۱۰) علاوه بر ویژگی‌های شخصیتی برونگردی و دلپذیری با کیفیت آموزش، بین روان آزردگی گرایی و تجربه‌پذیری نیز با کیفیت و نحوه آموزش معلم رابطه معنی‌دار مشاهده

نموده‌اند. معلمان تجربه پذیر از سطح سواد و آمادگی بالاتری برخوردارند که موجب می‌شود بهتر آموزش دهند. اما معلمان روان‌آرزو سر کلاس خیلی حوصله نداشته در نتیجه آموزش آنها هم اثربخش نیست. بارکت (۲۰۱۱) هم معلمان تجربه‌پذیر را در مدیریت کلاس موفق‌تر از معلمان دیگر یافته است. اما در مقابل لی فنگ جان (۲۰۰۷) معلمان وجودانی بودن را در انتخاب روش تدریس موفق مشاهده نموده است، این معلمان به‌دلیل برخورداری از ویژگی دقت و سخت‌کوشی دائم در این تلاش‌اند روشی را انتخاب کنند که بالاترین بازدهی را داشته باشد، تا در انجام وظیفه خود موفق باشند. پژوهش‌های متعدد نیز (مورفی، ۲۰۰۲؛ چاین‌چو، ۲۰۰۲؛ مک‌کلب کاهان، ۲۰۰۹؛ افی‌جی، ۲۰۱۲) اضطراب معلم را هم بر کیفیت تدریس اثرگذار گزارش کرده‌اند و هم قابل انتقال به دانش‌آموزان مشاهده نموده‌اند. همان‌گونه که معلمان مضطرب روشی بیان پایینی دارند. کردنوقابی و اسلاموینسکی (۲۰۰۶) دانش و سطح سواد معلم با روشی بیان معلم مرتبط مشاهده نموده‌اند.

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که رگه شخصیتی «برونگرددی» قادر به پیش‌بینی «روشنی بیان» معلمان است. هر چه معلم برونگرددتر باشد روشی بیان او افزایش می‌یابد. معلمان برونگرد به‌دلیل اعتماد به نفس بالا و نداشتن اضطراب و پریشانی در کلاس درس، با آرامش بیشتر سخنرانی و مطالب را توضیح می‌دهند. از آن‌جا که ذاتاً از توانایی‌های لازم برای برقراری ارتباط با دیگران برخوردارند، با دانش‌آموزان به‌خوبی ارتباط برقرار می‌کنند، سر کلاس پر جنب‌وجوش هستند، وقت زیادی صرف می‌کنند، حوصله به خرج داده از وسائل کمک آموزشی برای عینی کردن مطالب و تفهیم بیشتر و بهتر مطالب استفاده می‌کنند، که موجب می‌شود روشی بیان آنها افزایش یافته و بیشتر مورد قبول دانش‌آموزان قرار گیرند. مطالعات گذشته نیز گویای این بوده‌اند که معلمان با روشی بیان بالا با حوصله و دقت بیشتری به دانش‌آموزان به‌طور انفرادی کمک کرده، درباره کارهایی که باید انجام شود و چگونگی انجام آن‌ها به‌خوبی به دانش‌آموزان توضیح می‌دهند (کندي، کروکشانک، بوش و مازر، ۱۹۸۷) که واضح است معلمان مضطرب و یا «روان‌آرزوهوار» نمی‌توانند از این توانایی برخوردارند باشند اما معلمان «برونگردد» ذاتاً این توانایی را دارند که عواملی را که موجب افزایش روشی بیان آنها می‌شود را در نظر داشته باشند.

سایر نتایج نشان داد که رگه شخصیتی «دلپذیری» قادر به پیش‌بینی «روشنی بیان» معلمان است. معلمان دلپذیر به دلیل برخورداری از ویژگی نوع دوستی، دانش آموzan را دوست داشته و در این فکر هستند که برای یادگیری بیشتر به آنها کمک کنند، و همین موجب می‌شود آموزش را با سطح دشواری موضوع و درک دانش آموzan هماهنگ کنند و مطالب را قابل فهم ارائه کنند تا یادگیری آسان صورت گیرد. بنابراین معلمان مقبول به دلیل توجه به دانش آموzan و هماهنگ کردن مطالب مورد آموزش و بیان خود با سطح درک دانش آموzan از روشنی بیان بالایی برخوردارند.

از سویی دیگر، «تجربه پذیری» قادر به پیش‌بینی «روشنی بیان» نبود. از آنجا که روشنی بیان مهارتی است که نیاز به بکارگیری رفتارها و راهبردهای خاص آموزشی است. تجربه پذیری و داشتن قوه تخیل و بیشن قوى نمی‌تواند موجب بالا رفتن روشنی بیان معلم شود. غنی‌بودن تجارب معلمان تجربه پذیر و یا برخورداری آنها از دانش و سواد بالا منجر به بالا رفتن روشنی بیان آنها نمی‌شود. لازم است، معلمان تجربه پذیر علاوه بر گسترده کردن تجارت و دانش خود، مهارت‌های حرفه‌ای و آموزشی خود را نیز غنی سازند تا بتوانند روشنی بیان بالایی داشته باشند. همان طور که معلمان «وجданی» نیز، همان معلمان با روشنی بالا نیستند. جالب است که، اگر چه کفایت و شایستگی و تمایل داشتن به کامل‌بودن در حرفه‌ای که مشغول در آنند از ویژگی‌های افراد وجدانی است (گلدبرگ، ۱۹۹۳) اما، نباید انتظار داشت معلمانی که وجدانی هستند به دلیل این که همیشه در این تلاش‌اند که موفق باشند، از روشنی بیان بالایی هم برخوردار باشند. زیرا معلم‌های با روشنی بیان بالا هنگام آموزش و تدریس راهبردهایی را بکار می‌برند که نیازمند انگیزه و مهارت‌های خاصی است. بنابراین می‌توان این احتمال را در نظر گرفت که معلمان وجدانی که از روشنی بیان کافی برخوردار نیستند یا علاقه‌ای به این حرفه ندارند و یا از توانایی‌های مورد نیاز برخوردار نیستند، که نمی‌توانند به درستی و با رغبت وظیفه خود را انجام دهند. همان‌گونه که پرکمن و کوییک (۲۰۱۰) نیز بین ویژگی شخصیتی «وجدانی بودن» و کیفیت و نحوه آموزش معلم رابطه‌ای مشاهده ننموده‌اند و این مسئله در جای خود نیازمند بررسی و مطالعه بیشتر است.

در نهایت با توجه به این که فن آموزشی روشنی بیان معلم در طول زمان و در محتواهای

آموزشی مختلف و دانش آموزان متفاوت ثابت بوده و از جمله مهارت‌هایی می‌باشد که نیازمند توانایی و به کارگیری اصولی خاص از سوی شخص معلم است (کروکشانک، ۱۹۸۵)، با افزایش سن، سابقه تدریس و یا سطح تحصیلات معلم بهبود نمی‌یابد، بر همین اساس معلمی که از روشنی بیان بالایی برخوردار است، بدون توجه به شرایط همواره روشنی بیان خواهد داشت. اگرچه نیاز به مهارت‌هایی دارد که سطح دانش و اطلاعات معلم تنها یکی از آنهاست، اما شرط نهایی نیست. بنابراین، با توجه به یافته‌های پژوهش قابل توجه است که فن آموزشی روشنی بیان معلم تنها وابسته به رفتارهای آموزشی معلم در سر کلاس از جمله استفاده از تابلو، ارائه مثال، نتیجه‌گیری از هر بخش، نیست. عوامل شخصیتی، خلقی و هیجانی او نیز می‌تواند بر چگونگی روشنی بیان او و اثربخش ساختن آموزش او اثرگذار باشد. در واقع عواملی درونی از سوی معلم نیز بر رفشار آموزشی او که لازمه روشن بیان کردن و ارائه دادن مطالب می‌شود اثرگذار است.

لازم است معلمان در سطوح مختلف آموزشی (ابتدایی، راهنمایی، دبیرستان) همواره در کلاس‌های درس، مراقب تدریس و کلام خود در حین آموزش باشند و میزان به کاری کلمات و اصولی را که موجب افزایش روشنی بیان آنها می‌شود، باشند، تا توانند در حد امکان به ارتقاء هر چه بیشتر آن بپردازنند. در مواقعي‌اي که ملاحظه می‌کنند داشتن آموزشی روشن و سخنرانی اثربخش فارغ از توانایي آنهاست و نمی‌توانند از روش سخنرانی به درستی استفاده کنند، از روش‌های آموزشی دیگری که نقش معلم و کلام او در آنها کمتر است، استفاده کنند. همچنین لازم است قبل از استخدام و شروع به کار داوطلبان رشته معلمی به منظور سنجش و همسان بودن شخصیت آنها با نقش معلمی به ویژه «برونگرددی» و «دلپذیری» که در پژوهش حاضر با روشنی بیان رابطه معنی‌داری داشتند، پرسشنامه شخصیت اجرا شود. مولفان در پژوهش حاضر تنها رابطه عوامل شخصیتی، اضطراب، سن و وضعیت شغلی دبیران زن دوره متوسطه رشته علوم انسانی را با روشنی بیان مورد بررسی قرار داده‌اند و تنها از نظر دانش آموزان دبیران مورد ارزیابی قرار داده‌اند. پیشنهاد می‌شود پژوهش‌های آتی به این مسائل بپردازند که آیا عوامل شخصیتی، اضطراب، سن و وضعیت شغلی دبیران مرد دوره متوسطه رشته علوم انسانی با روشنی بیان مرتبط است؟ آیا عوامل شخصیتی، اضطراب، سن و وضعیت شغلی دبیران مرد دوره

متوسطه رشته‌های ریاضی، علوم تجربی و فنی حرفه‌ای با روشنی بیان مرتبط است؟ آیا رضایت شغلی، اضطراب، زمان و ساعت کلاس در روشنی بیان معلم اثرگذار است؟

پی‌نوشت‌ها:

1- Clarity	2- Big five model
3- McCrae, R. R., & Costa, P. T.	4- Extraversion
5- Neuroticism	6- Openness to experience
7- Agreeableness	8- Conscientiousness
9- Tabachnik & Fidell	10- $m =$ تعداد متغیرهای پژوهش
11- Wlodkowski	12- Wlodkowski clarity Questionnaire
13- Goldberg personality inventory	

منابع و مأخذ فارسی:

باغانی، مریم. و دهقان نیشابوری، محسن. (۱۹۹۱). تأثیر اضطراب معلمان بر کیفیت تدریس. *فصلنامه راهبردهای آموزشی*، ۵(۱)، ۹-۱۳.

садوک، بنجامین. جی. و سادوک، ویکتوریا، ال. (۱۳۸۹). خلاصه روانپژوهشکی، علوم رفتاری، روانپژوهشکی بالینی (ترجمه فرزین رضاعی). تهران: انتشارات ارجمند. (تاریخ انتشار به زبان اصلی ۲۰۰۷).

سیف، علی‌اکبر. (۱۳۸۶). روان‌شناسی پرورشی نوین. تهران: روان. شفیعی‌تبار، مهدیه؛ خداپناهی، محمد‌کریم؛ و صدق‌پور، صالح. (۱۳۸۷). بررسی رابطه هوش هیجانی و عوامل پنجگانه شخصیت در دانش‌آموzan. *مجله علوم رفتاری*، ۲، ۱۷۳-۱۸۲. رشید، خسرو. (۱۳۷۵). بررسی میزان اضطراب در افراد دارای لکنت زبان و مقایسه آن با افراد بدون لکنت زبان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبائی.

دادستان، پریخ. (۱۳۸۶) روان‌شناسی مرضی تحولی: از کودکی تا بزرگسالی. تهران: سمت. عسگری، محمد‌هادی؛ کیاکجوری، داوود؛ و بابایی، مریم. (۱۳۹۰). رابطه بین نوع شخصیت معلمان و سبک تدریس آنان در مدارس راهنمایی غرب استان مازندران در سال

تحصیلی ۸۹-۸۸. ۱۴-۲۴. ماهنامه مدیریت مهندسی، ۴۴.

کردنوقابی، رسول. (۱۳۸۶). آموزش مستقیم. تهران: آگاه.

گنجی، حمزه. (۱۳۸۹). روان‌شناسی تفاوت‌های فردی. تهران: بعثت.

منابع و مأخذ خارجی:

- Burkett, M. C. (2011). *Relationship among teachers' personality, leadership style, and efficacy of classroom management*. A doctoral dissertation, Southern Mississippi University.
- Benoliel, S., & Somech, A. (2010). Who benefits from participative management? *Journal of Educational Administration*, 48, (3).
- Bush, A. J., Kennedy, J. J., & Cruickshank, D. R. (1977). An empirical investigation of teacher clarity. *Journal of Teacher Education*, 28 (2), 53-58.
- Chesebro, J. L. (2003). Effects of teacher clarity and nonverbal immediacy on student learning, receiver apprehension and affect. *Communication Education*, 52, 135-147.
- Chou, Ch. (2003). Incidences and correlates of Internet anxiety among high school in Taiwan. *Computers in Human Behavior*, 19, 731-745.
- Costa, P. T., & McCrae, R. R. (1989). *NEO-PI professional manual*. Odessa, Florida: Psychological Assessment Resources.
- Civikly, J. M. (1992). Clarity: teacher and student making sense if instruction. *Communication Education*, 41, 138-152.
- Cruickshank, D. R. (1985). Applying research on teacher clarity. *Journal of Teacher Education*, 38 (2), 44-48.
- Eisenberg, E. M. (1984). Ambiguity as strategy in organizational communication. *Communication Monographs*, 51, 227-242.
- Effie, J. D. (2010). *Exploring the individual contributory personality factors of stress: a survey of Washington state elementary teachers*. A doctoral dissertation, Washington state University.
- Goldberg, L. R. (1993). The structure of phenotypic personality traits. *American Psychologist*, 48, 26-34.
- Ghorbani, N., Ghramaleki, A., & Watson, P. J. (2005). Philosophy, self-knowledge and personality among Iranian teacher and student philosophy. *Journal of personality*, 139, 81-95.
- Harp, S. F., & Mayer, R. E. (1997). The role of interest in learning from scientific text and illustrations: on the distinction between emotional interest and

- cognitive interest. *Journal of Educational Psychology*, 89, 92-102.
- Herrick, M. D. (2011). *Personality temperament's influence on instructional strategy type selection by Nebraska and Iowa high school band directors in a concert band setting*. A doctoral dissertation, Nebraska University.
- Harris, P. P., & Swick, K. J. (1985). Improving teacher communications focus on clarity and questioning skills. *The Cleaning house*, 59, 13-15.
- Kneipp, L., Kelly, K. E., Biscoe, J., & Richard, B. (2010). The impact of instructor's personality characteristics on quality of instruction. *Journal of College Student*, 44 (4). 21-34.
- Kennedy, J. J., Cruickshank, D. R., Bush, A. J., & Mayers, B. (1978). Additional investigations into the nature of teacher clarity. *Journal of Educational Research*, 72 (1), 3-10.
- Kord noghabi, R., & Slawinsky, E. (2006). Instructional clarity: the effects of bilingualism and instructors preparation. *European Journal of Psychology*, 2(6). 14-18.
- Machida, T. (2011). *Teaching English for the first time: anxiety among Japanese elementary-school teacher*. A doctoral dissertation, Illinois University.
- Mazer, J. P. (2010). *Student interest in teaching and learning: Conceptualizing and testing a process model of teacher communication, student emotional and cognitive interest and engagement*. Published Doctoral Dissertation, Ohio university.
- McCaleb Kahan, P. (2009). *10th Grade MCAS test anxiety and how it relates to student demographics*. A doctoral dissertation, Johnson & Wales University.
- McCrae, R. R., & Costa, P. T. (1992). Toward a new generation of personality theories: Theoretical contexts for the five factor model. In J. S. Wiggins (Ed.), *the five factor model of personality: Theoretical perspectives* (PP. 51-87). New York: Guilford Press.
- Murphy, E. B. (2002). *A study of the relationship between mathematics content knowledge and teacher anxiety in teaching mathematics*. A masters dissertation, California State University.
- Perkmen, S., & Cevik, B. (2010). Music relationship between pre-service music teachers' personality and motivation for computer-assisted instruction. *Music Education Research*, 12 (4). 44-54.
- Powell, R. G., & Harville, B. (1990). The effect of teacher immediacy and clarity on instructional outcomes: an intercultural assessment. *Communication Education*, 39, 379-389.
- Richardson, R. C., & Arker, E. (2010). Personalities in the classroom: making the most of item. *Kappa Delta Pi Record*, 46 (2), 76-82.
- Rosenshine, B., & Furst, N. (1971). *Research on teacher performance criteria*. In

- B. O. Smith (ED). *Research in teacher Education: a symposium.* Englewood cliffs, N. J. Prentic- Hall.
- Tabachnik, B. G., & Fidell, L. S. (2007). *Using multivariate statistics* (5thedn). Boston: Pearson Education.
- Titsworth, S. (2001). Immediate and delayed effects of interest cues engagement cues on student's affective learning. *Communication Studies*, 52, 169-179.
- Titsworth, S., Novak, D., Hunt, S., & Meyer, K. (2004). *The effects of teacher clarity on affective learning: a causal model of clear teaching behaviors.* Paper submitted to the instructional and developmental communication division international communication association convention, New Orleans, LA.
- Wlodkowski, R. J. (1985). *Enhancing adult motivation to learn.* San Francisco: Jossey-Bass.